

VENDEGIPARI MUNKÁS

SZERKESZTI: BRAUNSTEIN ZOLTÁN

A Magyarországi Szállodai, Éttermi, és Kávéházi Alkalmazottak Országos Egyesületének hivatalos közlönye

Megjelenik évente tízszer. Előfizetés egész évre 4.— pengő, félévre 2.— pengő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BUDAPEST VII., Csengeri-utca 1. — Tel.: 352—88.

EMLEKEZZETEK 1914-RE!

A napokban volt husz esztendeje, hogy elszabadult láncairól a háboru furiája, hogy négy és fél évon keresztül kiméretlenül pusztítsa az emberiséget. A négy és fél évig tartó örület az emberiség millióit hajtotta a vágóhídra, hogy a hullahegyeken keresztül megduzzadhasson a hadiszergyárosok zsebe.

Millió azoknak száma, akik bánán, vakon vagy kéz és lábnélkül teljesen megrokknanva jöttek vissza a gyilkos örületből, de milliókra a száma az özvegyeknek és árvaóknak kiknek életét tette tönkre a háboru.

Elénk mered a nagy kérdőjel? Miért történt mindez, mi szükség is volt erre?! És miközben erről elgondolkozunk, már jönnek is az új hírek az új háborus fogyszerkezési

örületről. Bombavető repülőgépek, mérgező gázok, új harcikocsik! Mire mindez? Hogy az új háboruban pillanatok alatt lehessen városokat falvakat egész vidékeket elpusztítani! A háborus örület előkészítői nem ismernek kiméretet, nincs irgalom sem agnak sem csecsemőnek, se vaknak se betegnek. Miért?, mert a Hadiszergyárosok érdekei így kívánják. Emberek! Esméljete! Az utólsó husz esztendőben minden összebb-szorult, kissebb lett a határ, kevesebb a kenyér, kevesebb a munka és csak a temetők lettek nagyobbak azok terjeszkedtek, hogy befogadják azokat akiket a háborus örület idő előtt elpusztított. Emberek! Nézetek végig a megszámlálhatatlan sírhantok felett és kiáltstok!!! Soha többé háborut!!!!!!!!!!!!!!

A MAGYAR PINCÉRRŐL

A Sziámi király ittartózkodásának utolsó napján magához kérette a Dunapalota vezérigazgatóját és megelégedését fejezte ki azért az udvarias és figyelmes kiszolgálásért melyben magyarországon részvett.

E dicsérettel egyidőben jelent a Magyar Szállodás és Vendéglős című lapban egy közlemény a Dunapalota vezérigazgatójától, melyben magyarázatát kívánja adni annak, hogy miért a legjobb a magyar pincér az egész világon.

Ezeket írja Marencich Ottó:

"A szállodai személyzetről lévén szó, meg kell említenem, hogy a mai időkben, amikor felfokozott igények lépnek velünk szemben fel, nekünk munkáltatóknak is fokozott kötelességünk van az irányban. Köztudomású dolog, hogy a személyzet intelligenciáján és tevékenységén fordul meg sok részben az, hogy milyen kapcsolat fejlődik ki a vendég és az üzem között és az is vitán felül áll, hogy a vendég nemcsak jó lakást és jó étellemezést vár, hanem jó kiszolgálást is követel és csak akkor számíthatunk megelégedésére, ha ez a három követelmény a legteljesebb mértékben kielégítettik. Megállapítható tehát, hogy iparunk sorsa nagy mértékben a személyzet munkáján, viselkedésén, magatartásán fordul meg és ha ez kifogástalan, úgy a félsiker már biztosítva van.

Ezért komoly kötelességünk nekünk munkáltatóknak, személyzetünk lelki fizikai és egészségi állapota fölött őrködni. Az egészség ugyanis munkaképességet, a munkaképesség pedig hasznos jelent. Nemcsak emberi és szociális szempontból kötelességünk tehát vigyázni és őrködni, hanem üzleti érdekből is minden lehetőt meg kell tennünk, hogy személyzetünk jóléte biztosítva legyen. Fáradt vagy beteges személyzet nem tudja teljesíteni kötelességét, de a vendég sem látja szívesen az olyan kiszolgáló alkalmazottat, amelyiknél a fáradtság vagy betegség nyomai látszanak, sőt egyenesen elkerüli azt az üzemet, melyről azt tudja, hogy nem a teljes testi és lelki egészségnek örvendő személyzettel kell érintkeznie.

Iparunkban tehát az a főkövetelmény, hogy szolgálatkész, előzőköny, figyelmes és munkára kész személyzet álljon rendelkezésünkre, ezeket a tulajdonságokat azonban nem várhatjuk a testilag leromlott és lelkiileg lehangolt alkalmazottaktól. Csak az igazságos és megérdemelt emberi bánásmód, a velük való együttérzés és a róluk való megfelelő gondoskodás biztosíthatja azt, ami minden üzomnek szüksége van: a személyzet munkakövével és foglalkoztatottságát.

Megbecsülésben részvételű személyzet fáradtságát nem ismervo igyokszik a kötelességét teljesíteni és önnök a hasznát csak az üzom látja, mert a vendég, jól örvén ott magát, szívesen és örömmel látogatja azt, ami a végeredményben azt is jelenti, hogy csak az ilyen üzomnak lehet roménye arra, hogy a mai rossz gazdasági válságon át tud vergődni.

Eddig a közlemény!

Ezzel a nyilatkozattal szembe mi sem számíthatunk. Minden betűje a megnyilatkozásnak igaz kellene hogy legyen és mint megnyilatkozás igaz is.

De milyen messzire esik a nyilatkozat a valóságtól?

Hol vannak azok akik a személyzet lelki fizikai és egészségi állapota fölött őrködni?

Hol vannak azok akik a személyzetet az igazságos és emberileg megérdemelt emberséges bánásmódban részesítik?

Hol vannak azok akik a személyzettel együtt éreznek és róluk megfelelőleg gondoskodnak?

Lehet hogy vannak ilyenek, de ha vannak, azokat gyertyával kell megköresni!

A személyzet fizikai és egészségi állapota felett való őrködés tényleg nagyon elkelne, de hogyan is lehet ezt elképzelni addig, amíg az alkalmazottak 16-18 órát dolgoznak.

A személyzettel való emberséges és igazságos bánásmód ugyancsak nagy szükség volna, de lehet e erről addig beszélni is, amíg az alkalmazottakat a legesekélyebb hibáért azonnal vagy a legjobb esetben 3-napi felmondással elküldik. Ameddig ez így történik, lehet e emberségre és igazságra hivatkozni.

A személyzettel való együttérzésről szabad e addig beszélni, amíg a munkáltatók nem érzik azt át, hogy a munkással való együttérzés elsőelőfeltétele az, hogy a végzett munkát meg is fizessék. De ameddig az olyan nagyon agyba főbe dicsért magyar pincérnek heti-6-8- pengő fizetése van és amelyből ennek csak 40-50 % át kapja a kézbe, addig kár, de nem is szabad arról beszélni, hogy a munkáltatók alkalmazottaikról megfelelőleg gondoskodnak, vagy csak a karnának is.

A Marencich ur nyilatkozata utmutató kell hogy legyen a többi munkáltatóknak, azoknak akik nem értik meg úgy a magyar pincért mint ő.

Mert ha Marencich ur olismeri és tudja, látja azt, hogy mi minden kell ahhoz hogy az üzomoknak megelégedett alkalmazottai legyenek és ha tudja azt, úgy ráhárul az a feladat, hogy munkálkodjon közre abban, hogy a pincérmunkások az ő meglátása szerint kezelve és fizetve legyenek.

Megbukott a fakultatív százalékos

Julius elején beharangozta a vendéglő-sők lapja, hogy a közeljövőben bevezetik a fakultatív százalékos rendszert. Akik ettől az újítástól valamit reméltek, azok oszlatkoztak. A szakma munkássága annak ellenére, hogy uton útfélen azt híresztelik róla, hogy éretlen még a százalékos rendszerre való áttérésre, megmozdult, hogy az elgondolásból valahogy tett ne legyen.

Határtalan nagy rövidlátás kellett ehhez, hogy azok akik ezt a bevezetést véghez akarták vinni, el is higyjék azt, hogy ennek a nyomán lehigednek a háborgó kedélyek és a pincérmunkásság belenyugszik abba, hogy akármilyen formában, de jöjjön a százalék.

Nem! A szakma munkássága ebből nem akar. Ne jöjjenek a szakma patrónusai ilyen szemfényvesztégetésekkel, mert ezzel csak jobban kiéleztik az ellentéteket. Legyenek végre az uraknak belátni azt, hogy azok a munkások akik jők nekik arra, hogy a nap 24-órájából 16-18 órán keresztül nekik az igát húzzák, jék kell hogy legyenek arra is, hogy ennek a munkának az ellenértékét is megkapják.

Nem győzzük elégszer hangoztatni azt, hogy a gavallériának már befellegzett, a mai rossz gazdasági viszonyok mellett arra nem építheti semmi a létét, hogy valaki a gavallériáját fitogtatva, fogja munkáját megfizetni, mert azok akik régen gavallérok voltak, ma ugyansok szegények lettek.

De meg aztán hogyan is képzelik el azt hogy a véglétekig akarják a pincér munkadíját a vendégekre háritani, de ha már ezt tenni akarják, úgy miért nem teszik úgy - ahogy azt tenni kellene, általános és minden üzemre kiterjedő százalékos rendszerrel. Avagy talán azt képzelik el, hogy a fakultatív rendszerrel könnyebb lesz újra visszatérni a borraivalóra, mint a rendezett százalékos rendszerrel?

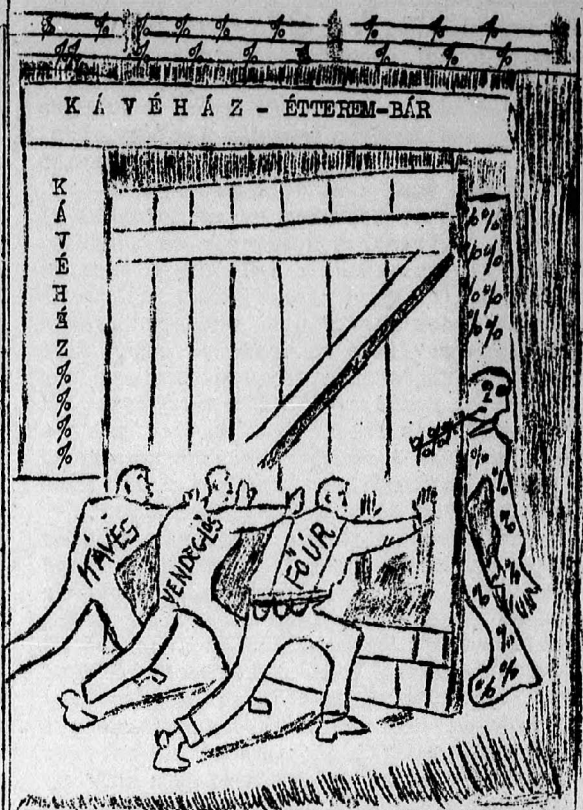
A munkásság minden erejével tiltakozik minden ilyen kísérlet ellen és ha az ipar-területek nem akarják keresztülvinni a rendezést, akkor a munkásság megfogja találni a módját annak, hogy a rendezést kikerülteszkölje.

Nem gondolunk holmi sztrájk vagy eféle ellenállásra, nem, megteesszük azt, amit az utolsó lépésnek szántunk, a vendégekhez fogunk fordulni és megkérjük őket hogy ne adjanak borraivalót. Tudjuk hogy ez bennünket is érzékenyen fog érinteni, mert napok is belefognak telni, amíg ez a felhívás megéri a gyümölcsöt, de a végeredmény mégis csak az lesz, hogy a fogyasztó és a szakmai munkásság összefogása abba az irányba fogja terelni ezt a kérdést, hogy nem lesz tovább kibuvó a rendezés alól.

Ebben a megmozdulásban majd az a szerep vár a szakma munkásságára, hogy kitarással viselje el azoknak a napoknak a súlyát amelyekben nem fog borraivalót kapni.

D.A.

Bár a közlemény nem fedi mindenben álláspontunkat, azért szó szerint adjuk. Szerk.

Hamar osukjuk be a kaput, mielőtt még kiszabadul az az átkozott bestia és megnételeezi ezt a türelmes pincértársaságot! Az kéne még csak, hogy a pincér százalékot és rendes hetibért kapjon, így is tulvanak táplálva és jédollgukban azt se tudják már hogy mit csináljanak a sok keresettel!

S Z A K T Á R S A K I !

Üntudatos szervezett munkásnak csak az vallhatja magát, aki előfizet a népszavára. A Vendégipari munkásságot harcaiban kíséri és támogatja a NÉPSZAVA. Minden vendégipari munkásnak kötelessége tehát a Népszavát támogatni előfizetésével. A Népszáva megrendelhető a Szorkosztóságban conti uccára, vagy a Szakszervezetben, Csengeri uccára 1. alatt, vagy a Népszáva könyvkereskedésben Erzsébetkörut 35 szám. Fizoss oló még ma a NÉPSZAVÁRA!

Hol az igazság ?

A százalékos rendszerrel kapcsolatban sokan nyilatkoztak már és természetesen sokféle formában. Többek között hangzottak érvelések a százalék ellen amelyek azt hangostatták - hogy a vendégek érdekében és védelmére sem szabad bevezetni a százalékot, mert a százalékos rendszer esetén a pincér nem arra törekedne hogy a vendéget kívánságok híven is szolgálja ki, hanem az lenne a vezérfonál a kiszolgálás terén, hogy csak olyan dolgok kerüljenek eladásra, amelynek sokat tesz ki a százalék. Újval a ferde és egyoldalú beállítással már nem egy esetben száltnak sikra és utasítottuk azt vissza azt, azonban azok akiknek érdeke hogy a borraival továbbra is megmaradjon, valamint érdekük az, hogy alkalmazzottak ebben a borraival postányban továbbra is elmentüljenek, újra és újra ismételik ezt a szöveget.

Most már nem is mi kívánunk evvel a kihasználással vitába bocsájtukozni, hanem csak ki fogjuk ragadni Marencio Ottó urnak a HUNGÁRIA és DUNAPALOTA szállék vezérigazgatójának könyvéből "VEZÉR FONAL A SZÁLLÉKA ÉS VENDÉGLÉ ÜZEM MEGSZERVEZÉSÉHEZ ÉS VEZETÉSÉHEZ" a következő fejtegetést.

A pincér kereskedő is. A vendég legtöbb esetben tudja hogy mit akar, mi mennyibe kerül, de van igencsak olyan vendég is, aki minden program nélkül megyen az étterembe, szórakozás céljából, vagy azért hogy magának, esetleg vendégeinek kellemes társalgás mellett jó ebédet vagy vacsorát szolgáljon. Itt alkalom van arra, hogy a pincér eladótehetségét kellően kimutassa. Tény az, hogy a kiváló szaktudású pincér azt ad el a vendégnek amit ő akar, illetve, ami az üzlet érdekében áll, hogy eladásra kerüljön. A gyenge kereskedő érzékkel rendelkező pincér mindig csak azt tudja eladni, amit a vendég akar s ami nem mindig szolgálja az üzlet érdekét ismert legújabb esetben sok kész étel vár eladásra, de ez visszamarad, mert a pincér tudatlansága vagy nemtörődősége miatt nem talál vevőre.

Tisztelettel kérdeztük tehát azokat az urakat akik ilyen jól fején találták a szeget, hogy mit szólnak a Marencio ur írásához, mert azt reméljük hogy nem akarják levitatni hogy ez tőle származik, de talán azt sem hogy neki van igaza. Mert próbáljon csak meg a pincér ott ahol egy drágább ételt lehet eladni, egy olcsó bogács vagy székely gulyást eladni, hogy mi kereskedne ki ebből. Tudatlanság, nemtörődőség ügyefogyottság és leváltás.

Ha pedig ez így van, akkor miért jönnek az urak ilyen nyakatekert dolgokkal, hogy a pincér a drágább dolgokat igyekszik eladni ha százalék volt. Legyenek az urak egyszer az életben őszinték és mondják meg azt, hogy azért kell a borraival, mert így a munkások ingyen dolgoznak és ne jöjjenek avval elő, hogy vendégeink érdekében kell a borraival továbbra is fenntartani, mert önök jó uraink nem kímélik a vendéget akkor amikor az önök érdekeiről van szó, hát ne csapjanak fel vendégpatrómsnak akkor sem, amikor a százalékról esik szó.

SZAKTÁRS MIÉRT KÖNNYEZIK AZ ÖN SZÁMA ?

Egy szaktársunk aki mellékesen nem igen van a szakszervezetben közelebről érdekelve, azt a kijelentést tette, hogy a könny kiszökött a szeméből amikor meglátta a szaklapot, amelyet már nem a nyomdában nyomat a szakszervezet!

Szaktárs! Miért ez a nagy megindultság és fájdalom az ön részéről ?, érthetetlennek találjuk az elézékenykedését. Ön nem igen szokott megindulni a szakszervezet bajain ha azok voltak is, mert hogy voltak az bizonyos, de viszont hogy voltak abban önnek is volt része és akkor ön semilyen megindultságot nem mutatott, sőt, mondhatjuk kárörvendve kolportálta azt. Szaktárs, önnek nincs oka a szaklap mai formája felett siránkozni, mert ez nem az ön szaklapja, ez a szaklap azoké, akik azt a tagsági járulékaikkal fizetik.

Ezt a szaklapot az első betűtől az utolsóig pincérkéz csinálja, nem jelennek meg benne fizetett közlemények, nem kap sehonnan szubvenciót, de nem is reflektál arra. Ezt a tagok jelentetik meg, azok a tagok akikhez ön és korbeltáratái szivesek voltak elmenni hogy ne fizessenek tagdíjat. Mondhatjuk azt hogy nemsok következő akadt, akik pedig esetleg akadtak azokat csak azért sajnáljuk, mert az ön hebehurgya álláspontját tették esetleg magukévá, miként ön is a másokét a magáévá szakta tenni, noha tudta hogy az nem helyes. Szaktárs! Ne sajnálkozzon felettünk majd csak megleszünk valahogy mi is. Sajnálni lehet esetleg egy falovat amelyen lefényképezzük magunkat a városligetben, azt is csak azért, mert az a ló tényleg fábol van. Vagy sajnálni lehet azt, hogy a hamis tanuk hiába erőlködtek. De sajnálni lehet még sok mindenfélét, olyasmiket is amit mi nem irunk ide le, pedig leírhatnánk, de mi nem tesszük, mert nem vagyunk kábitószereknek sem élvezője semkedig terjesztője, sőt még azt a bizonyos illetékességet, mire ön egyáltalán nem illetékes sem sajnáljuk öntől, csupán azt kérjük öntől, hogy ne sajnáljon bennünket és ne ontsa érettnk a könnyeit.

Valamit sugok magának!

A sisi és a sisiző !.

Szakmai miszótárunk ismét gazdagabb lett egy új szóval, ez a szó a SISI. Ez az idogenül hangzó szó a szakmában sajnos nagyon erősen elburjánzott talp és egyéb testrészeket nyalogatók bosugását jelenti.

Most miután látjuk és tudjuk mi a sisi, nézzük meg hogy is fest az a sisiző.

Sisiző az, aki a komoly munkával rendszerint hadilábon áll és ezt a fogyatékoságát munkástársai rovására úgy igyekszik kiegyensúlyozni hogy állandóan denunciól és tekintve hogy máshová nem tud sugni, hát a fülekebe sug

A sisiző az, aki lehangosabban köszön ha a főnök ur halja. Ő az aki a legártatlanabb pofával halgatja ki munkástársai beszélgetését, hogy abban a pillanatban a legnagyobb felháborodás hangján sisizze el a főnök urnak. Ő az aki titokzatossan meséli el a főnök urnak, hogy ez a János vagy Pista direkt egy anarchista, mert tegnap is azt mondotta a Ferinek meg a Jóskának hogy mégsem járja az, hogy már három hónapja nem volt szabadnap.

A sisiző siet informálni a főnök urat mindenről, még arról is hogy ki urt és ki nem volt feketézni és vacsorázni, sőt még arról is informálja a főnök urat, hogy X.Y. a keserűviz hatása miatt hányszor volt kénytelen a félreeső helyre elvonulni.

Ő az aki minden utasítás nélkül az ajtóhoz rohán, hogy kidobja a vizonyok folytán gyufaárusításra fanyalodott pincért, persze arra nem is gondol, hogy ez rövidessen meg is ismétlődhetik vele, természetesen a fordított viszonylatba.

Ő a minden lében kanál. Hazudik rágalmaz, spionkodik, míg végre megüjűk és egy melabus üszí délután őt is kirugják. És ekkor egyszerre nagyhangú kiuzsorázottá válik és elmond minden aljasságot, persze nincs aki szavainak hitelt adjon. De há a szakszervezeti tagsága után érdeklődnek akkor azt válaszolja, hogy a szakszervezetnek azért nem tagja, mert nem fogadták a lovente zenekarral, de még ezenfelül beiratási és tagsági díjat is mertek kérni tőle. Övakodjunk a sisizőktől.

Kiss Sándor.

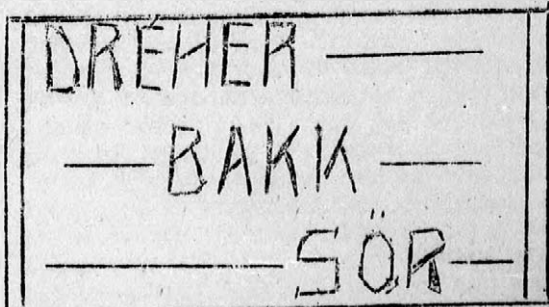
Hát ezt is lehet ?

Mátrafüredon van egy pénzió, melynek Pogány ur a tulajdonosa. Ez az ur a nevén kívül is pogány lehet, mert a pincértől a részére felszámított 10 százalékot is elvonta, ahelyét hogy a pincér munkáját a saját zsebéből fizette volna meg. A Pogány pénzióban a vendégeknek kellett a pincért figyelmeztetni arra, hogy a százalékot a számlához hozzá számították, természetesen azonban az, hogy a pincérnek ki nem adták. De miért is adták azt ki a pincérnek ? elégedjen meg a pincér avval, hogy a munkáltató ur azt felszámította részére. Hogy aztán a munkáltató ur azzal mit csinál, azt a pincér meg se merje kérdezni, mert abból aztán nagy baj lesz, miht ahogy lett is, mert a pincér amiért a neki járó százalékot kérni merete, ki lett dobva.

Na de igen tisztelt Pogány ur ! Hát ez talán mégsem így van rendjén. Mit szólna ön ahoz ha az ön pincérje a vendégtől beinkasszálta volna az önnek járó ponzió árát és azt nem adta volna önnek oda. Ugye ön rögtön elszaladt volna a csondorségre és a pincért feljelentette volna lopásér osalásér idogon vagy on tulajdonításáért sikkasztásért és még ki tudja mi mindonért. Hát tessék csak egy kicsit gondolkozni Pogány ur, hogy az amit ön tett akkor amikor a pincér részére felszámította a százalékot de oda nem adta azt, nem o moriti ki az előbb felsoroltak valamelyikének a kritériumát.

Mielőtt tovább mennék ebben az ügyben azt tanácsoljuk önnek, hogy a Dr Bazsó Gébor, Gyulai törvényszéki bírónak, valamint Vastuka Lászlónak, Dr Ungor Ferenc tanácsjegyzőnek Dr Goldmann Imre és nojének sőt a Rákosné és loánya, Pollinák és néjo Weisz Fehér Lajosné részére felszámított százalékot adja oda annak a pincérnek aki azért megdolgozott és no togya azt be az ön saját zsebébe, mert az őnt nem illoti meg.

Ha önnek rosszul monno esőtlog az üzlet, úgy számíton magasabb árakat, de a pincér munkadíját no togya ol magának mert az a pincéré.

Női munkásaink védelmében

Németh Aladár ur a vendéglős ipar - testületben védelmére kelt a női munkásoknak, ellentétben egy másik vendéglőssel, aki azt indítványozta, hogy mellőzzék a vendéglősök a pincérnők alkalmazását.

Igaza volt Németh urnak, hogy védelmébe vette a nők munkához való jogát, mert a náket ugyanugy megilleti a munka joga és annak vállalása, mint a férfiakat. Sőt, a nőket még több is megilletné, mert az volna a helyénvaló, hogy a nő és család és a háztartás gondjaival törődjön és ne kényszerűjén aora verejtékével megkeressen a mindennapi kenyeret, mert manapság a nő kiszorult a ház tartásból, ezt a munkát a férfiak vették át nagyrésztben, miglen a nő üz kenyérkereső foglalkozást.

Tiszteeljük a nőkkel szemben való megértést, azonban nem tudjuk hogy ennek a megértésnek nincs e valami a háta megett. Az a vendéglős, aki a női pincérek ellen szólt, valószínűleg tudta azt hogy miért teszi ezt viszont Németh ur is valószínűleg tudja az okát hogy miért védi a pincérnőket.

Ha az a vendéglős, aki a pincérnők ellen nyilatkozott, általában a női munkások ellen foglalt volna állást, ez indokoltá is tette volna a Németh ur aggodalmát, de mert csak a pincérnőkről volt szó, az aggodalom nem volt jogos, mert azok ellen a nők ellen akik mosnak vagy surolnak miként Németh ur említi, nem emelt kifogást senki. Érthető a Németh ur ellenfelének az aggodalma, mert akkor amikor a pincérnők ellen kívánt fellépni, sokkal jobban szolgált a nők védelmére mint Németh ur, noha ő vette védelmébe azokat. Ha Németh ur tudna nekünk mutatni lo-olyan nőket az országban, akik tanulják is ezt a szakmát, akkor azt mondanánk, hogy igaz van. De ilyen nincs! Tehát nincs is igaz. Ne hasonlítsa össze Németh ur a Svájci pincérnőket az itteniekkel, mert azok ezt a szakmát azért űzik, mert szükségük van a kenyérre és talán abból a keresetből él az egész családja is annak aki dolgozik. Ne a helyzet nálunk egészen más, mert biztosan tudjuk azt, hogy Németh ur nem alkalmazna pincérnőket egy olyan proletárszonyt kinek öt hat gyermeke van és elszitta az élet nem szép és nem állana rajta a formaruhája úgy, mint ahogy áll azokon, akiket ma tévesen pincérnőknek neveznek, de valójában nagyon nagy részben csak vendég simogatók.

De egyes üzletekben azért is alkalmaznak előszeretettel nőket, mert azok szépen tudnak a bendégre mosolyogni, miglen a pincérek ennek a jó tulajdonságnak nincsenek a biptokában, lévén egész nap arra gondjuk, hogy az alamiznafillérekből összejövő összeg elegendő lesz e a családnak kenyérére.

Nővédelem csak egyféle létezik és itt nem lehet különbséget tenni hogy dolgozó e az a nő vagy nem dolgozó, mert megtörténhetik az, hogy akkor amikor egy alkalmazott pincérnőt vessünk védelmünkbe, háttérbe kerül egy másik nő, egy anya, akinek több gyermeke van odahaza és akinek a férje esetleg pincér is és annak nem jut kenyér, mert elveszi előlile esetleg az, akinek csak arra jó a foglalkozása, hogy idoma érvényesül-

hessenek a formaruhában.

Nem találó a hasonlat az okleveles márnőkkel sem, akinek a felesége tanítónői oklevéllel rendelkezik, mert mit lehessen tudni, talán van egy tanító is akinek a felesége mérnöki diplomával rendelkezik és miközben ő a körzével és a logarálóval dolgozik addig esetleg a férje a gyerekeket dajkálja odahaza. Ez nem véletlen valami, hanem ez a kapitalizmus nagyon hideg és rideg szemlélettel, mert így akarja a férfit kiszorítani a munkából és a nővel helyettesíteni, mert a női munkaerő olcsóbb és a női munka sokkal jobban kiszákmányozható még mint a férfi, pláne a mi szakmánkban, ahol a nők egyik napról a másikra cseppentek bele a munkába.

Mi elismerjük a nőnek a munkához való jogát és elismerjük azt is, hogy a nőnek a fizetése is ugyanolyan kell hogy legyen mint az azonos munkát végző férfiaknak, de itt kihagyjuk a pincérnőket, mert azok nem komoly munkások és hogy mégis miért védjük őket körömszakadtáig, azt itt nem is kívánjuk elmondani.

Ovadék e az ovadék vagy kölcsön

A közelmúltban a bíróság foglalkozott egy ovadéksikkasztási ügyvel és megállapította hogy nem minden ovadék valóban ovadék, hanem csak annyi amennyi a bevétel háromszorosra. Nagyon helyes, így is kell lenni, mert 6-7 évvel ezelőtt ez így is lett szabályozva egy rendeletben. Természetesen akkor voltak ovadékok adók, akik azt mondták, hogy senkinek semmi köze ahhoz, hogy ő mennyi ovadékokat ad. De voltak munkaadók is, akik azt mondták hogy munkaadó és munkás belső ügye az ovadék.

Ma azonban már más a helyzet, ma már a munkáltatók is azt mondják, hogy csak az az összeg az ovadék, amely a rendelet szerint megállapított. Jé-jé, de ezt viszont azok a munkáltatók akik ezt most tudni vélik, tudták már annak idején is, amikor a bíróság ezt még nem állapította meg.

Érdekes hogy amikor az ovadék elvesz valahol, akkor a munkáltatók mindig azt a mehetséget hozzák fel, hogy nem volt ovadék hanem kölcsön, viszont a főpincérek ebben az esetben hallani sem akarnak arról hogy ők kölcsönt adtak volna és hangoztatják hogy ovadék volt. A valóság az, hogy se ovadék nem volt sem kölcsön nem volt, hanem az egyik fél felkínálta, a másik elfogadta és ameddig az üzlet állott, addig soha szó sem esett arról hogy minek is hívják azt a vitás valamit.

Ha a főpincér megkereste azt amit keresni akart, nem firtatta hogy az általa letett pénznek milyen nevet adjanak, mert jobbára nem is az ő pénzéről volt szó. De ha a pénz elveszett, akkor rögtön jött valaki az ovadéklevéllal és állította hogy igenis ovadék volt, pedig jóelőre megvolt az egyezség, hogy fele pósta, fele Kék.

Na de viszont azért van az ovadékbank hogy ellássa a munkaadókat ovadékkal és azért vannak élelmes emberek, hogy a négy falat kinevezzék kávéháznak és ára vegyenek ovadékokat. Csak tovább ezen az úton és hamarosan ronderőzünk az ovadék kérdés.

Fischer ur mint nyomozó

Elmult lapszámunkban megírtuk hogy a Városligeti tejivóban milyen feltételekkel hagyja Fischer ur számolni a fizeteket.

Természetesen ez nagyon kellemetlen érintette a Fischer urat és nyomozást indított a kibeszélők után, természetesen eredménytelenül. Ha tehát Fischer ur azt gondolja hogy informátorunk valótlan állított,, ugy kár neki nyomozni, mert a bíróságon feljelentést tehet ellenünk régalmazásért és akkor majd kitudódik hogy mi az igazság. Nem hinnénk hogy Fischer ur erre a lépésre számna magát. Ámbár mit lehessen tudni!

Előző számunkban azt is megírtuk, hogy Fischer ur nem is pincér, hanem nadrág szabó. De miután meggyőződünk arról, hogy ez a kijelentésünk nem helytálló, így ezt korrigáljuk, amélikül, hogy erre Fischer ur felszólított volna bennünket.

Valótlan tehát az, hogy Fischer ur a Városligeti tejivó főpincérje nadrág szabó is lett volna, ez nem igaz, mert az sohasem is volt, ellenben igaz az, hogy Fischer ur már az elmult évben is főpincér volt és az előző időben pedig..... mellényszabó volt.

Százalék a Szegedi Hungáriában ?

Szegeden a volt Kass Szállót újra üzembe helyezték és azonkívül hogy új nevet is kapott, bevezették a százalékos rendszert.

Emnek csak örülni tudnánk, ha a százalék tényleg azoknak is jutna, akik azért meg is dolgoznak. Azonban nem így van egészen, mert bár a vendégnek felszámítanak 12-% ot, kiszolgálási díj címén, azonban abból az alkalmazottak csak 7 és 1/2 százalékot kapnak, a többit pedig elteszi az üzletvezető ur. Kinek csak az a kötelessége ezzel szemben, hogy köszön a vendégeknek amikor jönnek és amikor mennek. Nem tudjuk hogy ez az óriási munka meg e van ezzel a kevés százalékkal fizetve, mert ameddig a köszönő embernek a személyzet részére felszámított százalékból 4-es fél százalék jut, addig a többi 10-15 pincér akiknek a részére járna az egész összeg, összesen hét és fél százalékot adnak.

Kíváncsiak volnánk arra, hogy ki vette be ezt a korszakalkotó újítást, mert azt el sem tudnánk himni, hogy a Szeged Osongrádi takarékpénztárnak szüksége volna arra, hogy az üzletvezetőt, személyben arra szükség is volna, az alkalmazottak százalékából fizessék meg. Eppen ugy érthetetlen, hogy az idegenforgalmi hivatalok által rendezett bannettek után felszámított százalék miért is nem jut az alkalmazottak kezéhez, amikor azt a pincérek részére számítják fel. Az elmult hónapban a Hungáriában, valamint az Ujszege di vigadóban volt egy hatszáz személyes ebéd és minden pincér 20-vendéget kapott, a menü 1.50 be került és a pincéreknek csak 3-pengőt kívánt fizetni mind a két üzlet, arra szeretnénk felvilágosítást kapni, hogy mit nem kaptak meg ezekben a pincérek, a szerződésileg kikötött kiegészítő díjat, vagy a százalékot, mert a vendégek pontosan 3-pengő százalékot adtak a pincérek részére.

Miért fenyegetődzik a főtiszt ur ?

Szegeden a hatósági munkaközvetítőben is rendelnek pincérek, mert a szervezetthi munkások nem mennek el ingyen dolgozni. A máltahónapban egy rendeletet kapott a közvetítő harmincz emberre, de mert a pincérek látták azt, hogy ki lesznek játssva, nem mentek el dolgozni azért az összegért, amelyet a munkáért fizetni akartak. Természetes hogy Brunner ur, a hatósági tisztviselője nem a békés közvetítést próbálta meg munkaadó és munkás között, hanem mint aféle kényur megfenyegette a pincéreket, hogy: aki pedig a munkáltatók által felajánlott bérért nem megyen el dolgozni, az majd télen nem fogkapni szükségmunkát. Hogy mi köze a szükségmunkának ehez, azt nem tudjuk megérteni, de azt tudjuk, hogy ilyen fenyegetéseket az igen tisztelt Brunner urnak nem szabad alkalmazni, mert végeredményben azt a szükségmunkát nem 6 adja, legfeljebb csak kiosztja.

Természetesen az emberek még a fenyegetésekre sem voltak hajlandók ingyen dolgozni, hát egy kis gyenge nyomást gyakoroltak rájuk egy levelező lapon, amely így szól:

SZEVEDI HATÓSÁGI MUNKAKÖZVETÍTŐ HIVATAL

Mérai u 22. Telefont 19-73.

T. Cím!

Az Ön számára alkalmas munkahely kínálkozik, felhívjuk jelentkeznie azonnal a Hatósági Munkaközvetítőben. Ha nem jöhet, úgy közölje akadályoztatásának okát.

Bélyegző.

Közölje akadályoztatásának okát, ugye kíváncsi a Brunner ur, pedig tudja jól hogy mi az akadályoztatás oka, az, hogy nem akarnak fizetés nélkül dolgozni. Na de ezt az okot még sem lehet a szükségmunka rovására írni!!!!

Felhívás a hátralékos tagokhoz

A közgyűlés határozat értelmében felszólítjuk a hátralékos szaktársakat, hogy hátralékaikat rendezzék, mert aki az alapszabályokban meghatározott időnél többel van elmaradva az törölve lesz a tagok sorából.

A vezetőség a jövőben semilyen kifogást nem fog elfogadni, a járulékfizetés elmaradásáért. Az iroda minden tagot nyilvántart hogy hol dolgozik és mennyi ideig volt alkalmazásban, tehát nem jöhetnek egyes szaktársak azzal a kifogással hogy azért nem fizettek mert a pénzeszedő nem kereste fel a munkahelyükön. Minden szaktárs tudja azt, hogy hol van az egyesület helyisége, ha tehát a pénzeszedő szaktárs nem kereste fel őket akkor járulékaikat még mindig módjában áll az egyesületben megfizetni.

A nyári szezon végével az egyesületbe a belépés csak tagsági könyv felmutatása ellenében lesz lehetséges. Aki tehát nem rendelkezik rendezett tagsággal, az a helyiséget nem is látogathatja és sem közvetítésben de semilyen segítségben sem részesülhet.

Nem kívánjuk megnevezni azokat a szaktársakat akik egész nyáron dolgoznak és nem fizetnek, de előre figyelmeztjük arra, hogy a télen ugyanolyan olbánásban fognak részesülni a szervezet részéről, mint amelyetők a szervezettel szemben tszusítottak!

Békéltető Bizottsági határozatok.

A kávéipari békéltető bizottság augusztus 22-én tartott ülésén a következő határozatokat hozta:

Beck Sándor felszolgáló az Örcy kávéházból betegsége ideje után felmondás nélkül el lett küldve. A bizottság Beck Sándor részére a kikötött felmondási időre járó fizetést és keresetét megítélte.

Pusztai Árpádné szakácsnő a Vig-színház kávéházból 12-napi munka után kilépett és a kikötött heti 30.-pengő fizetés helyét, a főpincér 19.-pengőt akart kifizetni azzal az indoklással hogy hat napra annyi jár. A Bizottság Pusztai Árpádnének a teljes hetibárét megítélte, mert a fizetések hat napra szólanak és nem hét napra, tehát a törvényes kereseti adó valamint O.T.I.járulékon kívül más levonás nem osztható.

Schwartz László felszolgáló a cirkusz kávéházban volt alkalmazva, ahonnan minden felmondás nélkül lett elbocsájtva, ezért 15-napi fizetést és keresetét követelt. Munkaadó nem ismerte el Schwartz Lászlót csak ki-segítőnek, annak ellenére hogy munkakönyvét elvették. A bizottság a felszolgálónak 15-napi fizetését és keresetét 74.-pengőben állapította meg mert igazolva látta Schwartz állandó alkalmazását annak dacára, hogy munkaadója munkakönyvét az ipartestületnél nem jelentette be.

Balogh Sándor a Balázs kávéház ellen tett panaszt, hogy felmondási idő nélkül lett elküldve. Munkaadó a felmondási időre járó összeget növeztet lakására küldötte, a munkakönyvkisérőjében, amit panaszos át is vett. Panaszos 15-napi felmondást követelt mire Munkaadó megjegyezte hogy növeztetől megállapodása volt 3-napi felmondásban, amit panaszos alá is írt. Panaszos azonban a munkakönyvet kisérő borítékot aláírását lotópte és a borítékot úgy küldötte vissza. Panaszos elismerte hogy a boríték sarkát lotópte, az aláírást azonban nem ismerte el. A bizottság panaszosnak 3-napra járó kereset itélt meg, mi után panaszos maga is elismerte azt, hogy a boríték sarkát lotópte, azt azonban csak izgalmában tette, mondta a panaszos és az itélkezést nem fogadta el. Panaszával a munkatgyi-bizottsághoz lett utasítva.

TEREZ-FÜRDŐ

H Á R S F A U G G A 55.

Nyitva reggel 5-től d.u. 7-

óráig, Borbély-Pedikúr.!

Kedvezményes jegyek az irodá-
ban és a Pénzbeszedőnél.

VIDÉKI HIREK

Miskolci szaktársaink bémöggalom előtt állanak, a hírek szerint a munkáltatók is jogosnak ismerik el a munkásság helyzetjavító törekvéseit. A pincér és konyhai munkásság egyöntetűen kívánja a bérek rendezését, valamint a munkaközvetítés rendezését is.

Pécsen is felismerték szaktársaink azt, hogy szervezkedni csak osztályharcos alapon lehet és még is indították a szervezkedési mozgalmat. An de Pécsen a Ker.Szoc.párt pártmunkása Komócsi kanonok ur ezt nem nézi jó szemmel és mindent ígér a pincérmunkásságnak csak maradjanak meg az eddigi kereteken belül. Szaktársaink tudni fogják hogy holvan a helyük és minden mesterkedés ellenére is megtalálják a hozzánk vezető utat.

Győri szaktársaink is kezdnek ébredezni mert látják azt, hogy mire vezet a szervezetlenség és megkezdik a csoport megalakításának előmunkáit.

Szakbeszélői üzenetek

W.B.Szeged. A beígért értesítés még mindig nem érkezett meg, kérjük hogy forduló póstával értesítsen bennünket a dolgok állásáról.

V.I.Szeged. Kérjük az elszámolásokat 1-ére okvetlenül beküldeni.

Sch.Sz.Miskolc. Értesítését köszönettel vettük, örülünk hogy eredményes munkát tudnak kifejtteni. Levél megy.

N.J.Royal kávéház. Levélét a küldött közleményekkel vettük, hogy eredmény abban a formában nem lesz, az biztos figyeljük az eseményeket, levél megy.

Rósenfeld Jenő szaktársat kérjük, a titkársághoz jöjjön be.

Ha munkabéredet nem kaptad meg, ha beteg vagy és betegséged nem ismerik el, fordulj azonnal az egyesülethez jogorvoslatért.!!!!!!!!!!!!!!

Felolós szerkesztő és kiadó:

Fekete Iórinóz

Készült az egyesület sokszorosító-gépén Csengeri uca 1.I. emelet. 8.

Legközelebbi számunk szeptember hó 30-án jelenik meg. Kéziratokat nem-nem örvünk sem vissza nem adunk. Nevtelen leveleket sem figyelmebenem veszünk, sem arra választ nem adunk. Aki hozzánk nincs bizalommal annak ügyében nem járunk el.!!!!!!

SZAKSZERVEZET

PÁRTSZERVEZET

SZÖVETKEZET